

Sygn. akt. II K 277/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2018r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Pałasz

Protokolant: Małgorzata Krośnicka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Roberta Dąbrowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2018, 9 lipca 2018 r. i 10 września 2018 roku

sprawy:

1. **K. K.** syna R. i W. z d. W., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od listopada 2016 r. do 08.10.2017 r. w O. przy ul. (...) działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kilkunastokrotnie udzielił M. N. środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości 60 gramów za kwotę 2400 złotych

- tj. przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2012r., poz. 124 j.t.) w zw. z art. 12 kk

II. w dniu 19 października 2017 r. w O. w mieszkaniu przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci marihuany w ilości 0,137 grama

- tj. przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2012r., poz. 124 j.t.)

2. **Ł. K.** syna T. i M. z d. F., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

III. w dniu 12 października 2017 r. w O. przy ul. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości 0,242 grama, co stanowi wypadek mniejszej wagi,

- tj. przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2012r., poz. 124 j.t.)

I. oskarżonego **K. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyn z pkt I z mocy art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2012r., poz. 124 j.t.) skazuje go, a na podstawie art. 59 ust. 1 wymienionej Ustawy i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,

- za czyn z pkt II, ustalając, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 62 ust. 3 wymienionej Ustawy, z mocy art. 62 ust 3 wymienionej Ustawy skazuje go na karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności

II. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego K. K. przepadek osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych;

III. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk w miejsce orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierza K. K. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk i art. 73 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec oskarżonego K. K. na okres 3 (trzech) lat tytułem próby i oddaje go w tym czasie pod dozór kuratora;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego K. K. do informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

VI. na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **Ł. K.** warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby

VII. na podstawie art. 70 ust. 2 wymienionej Ustawy orzeka przepadek poprzez zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci suszu koloru zielonego o masie 0,242 grama wraz z opakowaniem pierwotnym, który w całości zużyto do badań, zarejestrowanego w Prokuraturze Rejonowej O.-Północ w O. pod poz. drz. (...), przechowywanych w Komendzie Wojewódzkiej Policji w O.;

VIII. na podstawie art. 70 ust. 1 wymienionej Ustawy orzeka przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci woreczków foliowych oraz metalowego młynka zapisanych pod poz. (...) pkt 1-3 w Księgach Przechowywanych Przedmiotów tut. Sądu;

IX. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego Ł. K. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, zaś na podstawie art. 627 kpk kosztami tymi obciąża oskarżonego K. K. związanymi z jego udziałem w sprawie

Sygn. akt II K 277/18

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk zakres uzasadnienia ograniczono do oskarżonego K. K.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Oskarżony K. K. i M. N. znają się od wielu lat z widzenia z racji zamieszkiwania na tym samym osiedlu. W listopadzie 2016 roku M. N. nawiązał kontakt z oskarżonym w celu zakupu narkotyków w postaci marihuany, albowiem dowiedział się, że K. K. zajmuje się ich sprzedażą. Od listopada 2016 roku M. N. regularnie średnio raz na miesiąc spotykał się z oskarżonym, od którego kupował marihuanę w ilości jednorazowo około 5 gram za cenę 40 złotych za gram. Celem zakupienia narkotyku M. N. telefonował do oskarżonego i mężczyźni umawiali się na ul. (...) w O., gdzie dochodziło do transakcji. Do ostatniej transakcji doszło w dniu 8 października 2017 roku, kiedy to M. N. zakupił marihuanę od K. K. w godzinach popołudniowych. Łącznie w okresie od listopada 2016 roku do 8 października 2017 roku M. N. zakupił od K. K. marihuanę w ilości około 60 gram za kwotę około 2400 złotych.

Dowód: zeznania M. N. (k. 339v-340, 48-48v, 117v-118, 211, 347v).

W toku czynności operacyjnych funkcjonariusze Policji w dniu 12 października 2017 roku w O. ujawnili środki odurzające w postaci marihuany najpierw w samochodzie M. N., a potem w jego mieszkaniu. M. N. wyjawiał funkcjonariuszom, iż znalezione narkotyki zakupił od K. K.. W dniu 19 października 2017 roku w toku przeszukania mieszkania przy ul. (...) w O. zajmowanego przez K. K. funkcjonariusze policji ujawnili gałązkę suszu roślinnego koloru roślinnego, młynek do mielenia koloru srebrnego z zawartością resztek suszu koloru zielonego, woreczki foliowe z zamknięciem strunowym o wymiarach 20 cmx 12,5 cm w ilości 101 sztuk umieszczone w jednym woreczku foliowym z

zapięciem strunowym oraz woreczek foliowy z zamknięciem strunowym z zawartością zbrylonego proszku. Znaleziony u oskarżonego susz roślinny miał masę 0,137 grama i był marihuaną, zaś zbrylona substancja okazała się substancją 4 - (...) tzw. metamfetaminą o masie 5,167 grama.

Dowód: protokół przeszukania (k. 78-80), protokół oględzin (k. 83), opinia toksykologiczna (k. 218-223), zeznania świadka M. S. (k. 328).

Oskarżony K. K. w toku całego postępowania konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmawiał składania wyjaśnień (k. 91, 117v-118, 326, 327). Chcąc doprowadzić do uwzględnienia swojego wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego oskarżony formalnie przyznał się do winy, jednakże zaraz potem oświadczył, że nic nie zrobił, a M. N. kłamie (k. 326). Odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k. 327).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **M. N.** (k. 339v-340, 48-48v, 117v-118, 211, 347v) w całości. Zeznania te są konsekwentne i spójne. Należy podkreślić, iż M. N. początkowo występował w procesie w charakterze współoskarżonego. Jego relacja zawiera wiele okoliczności, które obciążają nie tylko K. K., ale także samego M. N. i B. O.. M. N. w swoich wyjaśnieniach konsekwentnie wskazywał szczegółowe informacje, które dotyczyły nie tylko K. K., ale także B. O.. Zeznania B. O. potwierdziły to, co podał co do jego osoby M. N.. Dodatkowo M. N. nie pozostaje z oskarżonym w żadnym konflikcie. W ocenie Sądu nie ma zatem żadnej podstawy, by uznać, że w części dotyczącej K. K. M. N. kłamie, podczas gdy w części dotyczącej swojej osoby i B. O. mówi prawdę. W ocenie Sądu relacja M. N. jest szczerą, co do innych zdarzeń została potwierdzona przez świadków B. O., M. P. i J. L., a także protokoły przeszukania samochodu. Dlatego też w ocenie Sądu nie ma żadnej podstawy, aby uznać, że jedynie w części dotyczącej K. K. – nie wiedzieć z jakiego powodu – M. N. miałby kłamać i bezpodstawnie obciążać oskarżonego. M. N. konsekwentnie – a był w postępowaniu przygotowawczym przesłuchiwany kilkakrotnie – podawał, iż narkotyki zakupował regularnie od K. K., z którym kontaktował się telefonicznie. Transakcje odbywały się raz w miesiącu na ul. (...) w O.. Świadek konsekwentnie podał takie szczegóły jak cena, ilość i rodzaj narkotyku, częstotliwość transakcji i jej miejsce. Konsekwentnie także podawał, iż ostni raz spotkał się z K. K. w dniu 8 października 2017 roku, a znaleziona przez policjantów w samochodzie marihuana pochodziła właśnie od oskarżonego. Swoje twierdzenia M. N. podtrzymał w czasie konfrontacji z oskarżonym (k. 117v-118) a także przed Sądem. Świadek szczerze podał okoliczności, które obciążały także jego samego. Nie ma żadnego racjonalnego powodu, dla którego miałby fałszywie obciążać K. K.. W mieszkaniu zajmowanym przez oskarżonego znaleziono nie tylko susz roślinny tj. marihuanę, ale także młynek z zawartością suszu roślinnego i duże ilości (ponad 100) woreczków strunowych. Okoliczność ta koresponduje z twierdzeniami M. N. o tym, iż oskarżony zajmuje się handlem marihuaną. Atrybuty tej działalności to właśnie młynek i woreczki strunowe, których ilość wskazuje na „profesjonalny” charakter prowadzonej przez oskarżonego „działalności”. Przedmioty te mogą bowiem służyć do dystrybucji marihuany. W świetle tej okoliczności zeznania **M. T.** (k. 355v) i **R. K.** (k. 355v-356) jawią się jako naiwne i niewiele wnoszące do sprawy. Fakt, iż świadkowie ci nie wiedzieli o przestępczym procederze, jakim zajmował się oskarżony, nie oznacza, że on nie istniał. Obaj świadkowie – jak się wydaje – nie mieli pojęcia o tym, że kornel kowalewski ma w ogóle kontakt z narkotykami, a że takowy posiadał świadczy bezsprzecznie protokół przeszukania jego mieszkania i odnalezienie w nim marihuany, młynka i woreczków strunowych. Dlatego też zeznania M. T. i R. K. – jakkolwiek szczerze – należy uznać za nieprzydatne dla ustalenia stanu faktycznego. Podkreślić należy, iż także ci świadkowie nie podali, że M. N. jest skonfliktowany z oskarżonym. Po zapoznaniu się z zeznaniami M. T. i R. K. nasuwa się refleksja, iż w rzeczywistości nie znali oni tak dobrze oskarżonego, jak im się wydawało. Inne okoliczności podawane przez świadków – jak na przykład ich dobra opinia o oskarżonym – mogą mieć wpływ na wymiar kary, ale są nieprzydatne do rozstrzygnięcia o sprawstwie oskarżonego za zarzucany mu czyn.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków **M. P.** (k. 327, 38v), **J. L.** (k. 328, 36v) i **M. S.** (k. 328, 40v), albowiem są one konsekwentne, szczegółowe, wzajemnie ze sobą spójne. M. P. i J. L. są osobami postronnymi, wprawdzie łączą ich z oskarżonym M. N. relacje koleżeńskie, ale starali się być obiektywni, przekazywali jedynie fakty, których byli bezpośrednimi świadkami. Z kolei M. S. jest funkcjonariuszem policji, jego zeznania dodatkowo znajdują

potwierdzenie w protokołach czynności, które dokonywał. Świadek nie stara się nadmiernie obciążyć oskarżonego, zeznaje jedynie na okoliczności, które sam zaobserwował podczas wykonywanych czynności służbowych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **B. O.** (k. 340, 64, 347v) w całości. Świadek ten nie zna nawet oskarżonego, nie ma żadnego powodu, by składać nieprawdziwe zeznania i przedstawić siebie samego w złym świetle. Jego relacja jest zgodna z tym, co mówił M. N..

Sąd podzielił także opinię z zakresu toksykologii, albowiem jest ona pełna, logiczna, poprzedzona przeprowadzonymi badaniami zgodnie z ustalonymi zasadami.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że wina oskarżonego K. K. jest oczywista, a polega ona na tym, że

- w okresie od listopada 2016 roku do 8 października 2017 roku działając ze z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kilkunastokrotnie udzielił M. N. środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości 60 gram za kwotę 2400 złotych, a czyn ten wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

- dniu 19 października 2017 roku w O. w mieszkaniu przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci marihuany w ilości 0,137 grama, a czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi i wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Stosunkowo niewielka ilość narkotyku, którą odnaleziono w mieszkaniu oskarżonego pozwala na przyjęcie wypadku mniejszej wagi, na który słusznie wskazał prokurator. Co do czynu z pkt I to niewątpliwie oskarżony działał w krótkich odstępach czasu (co miesiąc) w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. M. N. był stałym nabywcą narkotyku, przez blisko rok, między mężczyznami miała miejsce stała wymiana handlowa.

Sąd wymierzył oskarżonemu K. K. karę 1 roku pozbawienia wolności za czyn z pkt I oraz karę 1 miesiąca pozbawienia wolności za czyn z pkt II. W ocenie Sądu wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe są adekwatne do stopnia winy oskarżonego oraz do stopnia społecznej szkodliwości jego czynów. Stopień winy oskarżonego jest bardzo wysoki. Oskarżony bowiem z handlu narkotykami uczynił sobie źródło dochodu, a proceder trwał blisko rok. Stopień szkodliwości czynów oskarżonego także jest duży. Szkodliwość rozpowszechniania narkotyków i problemy społeczne związane z tym zjawiskiem są powszechnie znane. Oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dlatego celowym jest orzeczenie wobec niego kary grzywny, która wzmocni wychowawcze oddziaływanie kary. Dlatego też Sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 złotych stawka. Oskarżony jest osobą uprzednio niekaraną (k. 299), jednakże jego postawa prezentowana na rozprawie jest daleka od skruchy, co prowadzi do wniosku, iż K. K. wykazuje się brakiem refleksji nad swoim postępowaniem i brakiem szacunku dla norm prawnych. W ocenie Sądu kara grzywny w połączeniu z karą pozbawienia wolności wprawdzie z warunkowym zawieszeniem, ale z poddaniem go pod dozór kuratora, przekona oskarżonego o nieopłacalności takiego działania, jak również nieopłacalność taką utrwali w odczuciu społecznym. Wymiar kar jednostkowych orzeczonych wobec oskarżonego w ocenie Sądu jest adekwatna do okoliczności sprawy i czyni zadość poczuciu sprawiedliwości. Wymierzone kary spełniają cele prewencji indywidualnej i generalnej.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności w oparciu o zasadę pełnej absorpcji, albowiem oba czyny są blisko związane przedmiotowo, nadto popełnione zostały w bliskiej odległości czasowej. Stopień społecznej szkodliwości drugiego z nich jest nieporównywalny do społecznej szkodliwości pierwszego z czynów.

Oskarżony nie był nigdy wcześniej karany, jak wynika z zeznań M. T. i R. K. w środowisku ma pozytywną opinię, dlatego też należy uznać, iż zasługuje on na warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej, a kara pozbawienia wolności pomimo jej zawieszenia wdroży go do przestrzegania prawa i powstrzyma przed popełnieniem przestępstw w przyszłości. Sąd wyznaczył 2-letni okres próby i oddał K. K. pod dozór kuratora, albowiem jest ona osobą młodocianą. Niemniej jednak dozór kuratora – niezależnie od obligatoryjności takiego rozstrzygnięcia – jest konieczny, aby wychowawczy cel rozstrzygnięcia został osiągnięty. Oskarżony jest osobą młodocianą, mało wyrobioną społecznie, jak

wskazują zeznania jego ojca rodzina nie do końca ma świadomość poczynań K. K.. Konieczny jest zatem stały nadzór kuratora nad procesem resocjalizacji, aby oskarżony w sposób trwały zmienił swoje zachowanie i w życiu dorosłym zaczął szanować prawo.

Sąd orzekł przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa, albowiem takie rozstrzygnięcie jest obligatoryjne. Orzeczono także o przepadku zabezpieczonych dowodów rzeczowych, którymi są środki odurzające i przedmioty służące do popełnienia przestępstwa.

Sąd obciążył K. K. kosztami postępowania, albowiem oskarżony ten pracuje, osiąga dochód, nie ma żadnych podstaw, aby zwolnić go od tego obowiązku. Sąd zwolnił Ł. K. od kosztów sądowych, gdyż oskarżony ten swoim postępowaniem w żaden sposób nie przyczynił się do ich powstania. Nałożenie na niego obowiązku ich zwrotu choćby w połowie byłoby niesprawiedliwe.